GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 102.

W NIEDZIELĘ DNIA 23. GRUDNIA 1798.

Z Paryża d. 8. Grudnia,

Neapolitański poseł hrabia Ruffo wyiechał z Paryża, lecz na swoim mieyscu zostawił swego sekretarza legacyi iako sprawuiącego interessa.

" Zapewniaią (mowią dzisieysze dzienniki *Bien informé* i Przyiaciel ustaw) że agenci roialismu, którzy nowe assocyacye podobne do tych, od których dzień 18 fructidora Francyą oswobodził, układaią, w tym momencie po wszystkich departamentach ieżdzą. Miasto Escalquens wyższey Saronny departamentu, było śrzod kiem tey kontrarewolucyyney assocyacyi, i z tego powodu wyniknał tam bunt pod pozorem popisu woyskowego. Plan nowych spiskowych rozciąga się na wszystkie części rzeczypospolitey wyiąwszy dwa departamenta. W każdym kantonie maią kommissarzy. Ci piszą listę tych, których do związku przyymuią; każdy zaś z nich ma swoie one nazwisko, aby nie był wydany choćby i listę złapano. Kiedy kto iuż wpisany iest, odbiera parol i zamiar werbunku. Wykonywa przysięgę, między innym, iż nic bez rozkazu czynić nie będzie i poty nie spocznie poki rząd w Paryżu nie będzie obięty. W Paryżu znayduie się aktualnie znaczna liczba takowych spiskowych; lecz rząd czuwa dobrze i sprawiedliwość iego dosięgnie w krotce spiskowych. "

Wypis z listu iednego członka instytutu narodowego z Kairu d. 11 fructidor (28 sierpnia) do swego przyiaciela.

" Zdarzenie flotty nie miało żadnego wpływu do zaufania żołnierzy. Armia mniema podobnie iaki iey wodź, że iey szczęście nie opuściło; spodziewamy się z pewnością pomyślnych losow. Wewnątrz iest kray urządzany, mieszkańcy wszelkich sekt są do rządu powoływani; lecz koptowie naywiększą nam przychylność okazuią. Członki instytutu narodowego założyły tu podobny do Paryzkiego instytut: przyłączyli do siebie niektórych uczonych i artystow, ktorzy się przy armii znayduią, iakoteż niektórych woysko-

wych. Jenerałowie Kleber, Desaix, Regnier, Andreosi i Caffarelli, adiutant kommenderuiącego jenerała Sułkowski i jeneralny kommissarz Suey są do tego zgromadzenia przyiętemi. Zgromadzenie to ma bardzo piękne mieysce i w krotce będzie botaniczny ogrod założony. Już zaprowadzaią domowe zwierzęta, a w krotce biblioteka, obserwatorium, fizyczny gabinet, chemiczne laboratorium, sala starożytności, &c. założone będą. Obywatel Monge prezydentem, kommenderuiący jenerał wice prezydentem, a obywatel Fornier sekretarzem są obranemi. W tym kraiu iest wiele do czynienia, ale gdy się nim zatrudniemy, może się stać bardzo kwitnącym."

Ulica Valois na przedmieściu Roule nazywa się teraz Cysalpińską ulicą. — Do zadziwienia iak wielką stałość skazani na śmierć roialiści w południowey Francyi okazuią. Gdy roialista Jsnard (mowi Przyiaciel ustaw) od grenadierow miał bydź rozstrzelanym, rzekł do nich: "Grenadyerowie mam waszą konstytucyą w w ręku, (podarł ią w tym momencie) którą wy razem ze mną rozstrzylacie." Drugi skazany roialista rzekł gdy mu dekret śmierci przeczytano: "Po moiey śmierci każcie ciało moie otworzyć, a znaydziecie na ~~moim sercu~~ wyryte lilie."

Po upłynieniu trzech miesięczney prezydencyi obywatela Treilhard, obywatel Revellere-Lepeaux obiął po nim prezydencyą w dyrektoryacie. — Hiszpański ambassador w Turynie hrabia Gardoqui umarł. Był on dawniey skarbowym ministrem w Hiszpanii. — Obywatel Champigny-Aubin, poydzie iak słychać z Hagi do Lucerny na sekretarza legacyi.

Francya rzekł onegday Briod w radzie 500 zalewa się od dawna krwią, i 150,000 patryotow zamordowano. Opieszałość sędziow wiele się do tego przyłożyła. Postanowiono na wniosek iego, kommissyą, aby podała proiekt do przeyrzenia elekcyy sędziow roku 4 i 5; lecz na drugi dzień cofniono ten wniosek.

Prawda iest, (mowi wczorayszy wieczorny dziennik) że Anglicy wylądowali na wyspę Minorkę, ale nie prawda, żeby iuż głowne mieysce tey wyspy *Port Mahon* opanowali. Teraz go dopiero oblegli.

Obywatel Monneron, bywszy dyrektor zmiankowey kassy, został w okolicach Bordeaux z swoim bratem aresztowany, który chciał się z pełnomocnictwem rządowym do wyspy Francuzkiey zambarkować. Papiery ich są zapieczętowane.

Dyrektoryat dla ułatwienia woyskowych działań postanowił przy boku swoim woienną radę, która się z dywizyynego jenerała każdego gatunku naszego woyska i z iednego jeneralnego woyskowego kommissarza składa. Jenerał Milet Mureau i kommissarz Villemansy, który pod Buonapartem wielkie zasługi w Włoskiey armii położył są członkami tey rady.

Na brzegi nasze wiele znowu emigrantow wylądowało, którzy mieszkańcow w departamencie Morbihan, &c. do buntu podbudzaią i konie dla uieżdżenia ich zabieraią, lecz jenerał Michaud iuż ich ściga.

Zagraniczni szpiegowie przewiiaią się po departamencie Morbihan, z których iuż iednego złapano. Maią oni się iak zapewniaią, wywiedzieć o położeniu zachodnich departamentow, a w przypadku zaburzeń prędką obiecać pomoc, wszędzie

zapewnienia czynić, że w krótce Anglicy wylądują i Anglia dostawi pieniędzy i broni. — W okolicach Ancenis uformował nieiaki Louis, który się hrabią Savary nazywał zgromadzenie kontrarewolucyonistow. Jenerał Grigny rozproszył ie i 5 iego członkow, dawniey szefow szuanow, zostało zabitych. — W departamencie brzegow północnych obawiaią się znowu domowey szuanow woyny. Całe bandy rozboynikow i fakcyonistow chodzą po kraiu, łupią publiczne kaſsy nakładaią na mieszkańcow kontrybucye i wszędzie strach rozpuszczaią. Dla uśmierzenia tych kontrarewolucyynych usiłowań posyłaią do tego departamentu woyska. — W departamencie Saony i Loary pokazały się także niespokoyności. Z Dizon iuż woyska do niespokoynych departamentow poszły. Poczta idąca z Bordeaux była zatrzymana od ludzi, którzy się pytali, czy wiezie iakie rządowe depesze lub pieniądze. Na odpowiedź, że nie, puścili ią.

Słychać, iż dyrektoryat zaproponuie w tych dniach ciału prawodawczemu ostre śrzodki z powodu zaburzeń w zachodnich departamentach. — Starzy Xża w rzeczypospolitey maią bydź za naymnieyszą nie spokoyność aresztowanemi. Jenerał Brune wybiera się ztąd do Hollandyi, dla kommenderowania tam naszemi woyskami.

Obywatel Botto, który z taynemi od rządu zleceniemi ztąd wyiechał, uda się iak słychać na Rasztadt do Wiednia. — W tych dniach były tu dwa teatra woyskiem otoczone; procz rekwizycyonistow aresztowano 6 cudzoziemcow i 30 osob, których papiery nienayczyścieysze były.

Minister marynarki pisał pochlebny list do kontra admirała Blanquet Duchayla, za iego dobre sprawienie się w bitwie przy Abukir. — W Ferriere, w departamencie de l'Oise, powiła kobieta d. 29 listopada 5 synow.

Wiele tuteyszych bankierow było w zamięszaniu z powodu niemożności płacenia; ale dowiaduiemy się dziś, że iuż temu zaradzono i wydobyto ich z tego kłopotu, tak że to żadnych za sobą nie pociągnie złych skutkow.

Wczoray proponował Boulay Paty w radzie 500, aby ustawa względem Angielskich towarow rozciągniona także była do towarow i płodow tych mocarstw, z któremi rzeczpospolita iest w woynie. W krótce to ma bydź roztrząsane. — Potym dekretowano, iż ma bydź 6 inspektorow pocztowych, którzy przynaymniey raz wrok wszystkie poczty w rzeczypospolitey obieżdzać będą.

Tuteyszy ieden dziennik mowi, iż w tych dniach 25 nadzwyczaynych kuryerow z Paryża wyszło, których nie wiadome iest przeznaczenie; lecz zdaie się, iż to przytoczenie iest przesadzone.

Tuteysze pisma zapewniaią, iż między Neapolem Florencyą i Wiedniem wiele się kuryerow uwiia, i dodaią, że teraz rzecz o los Włoch idzie. — Jenerał Lavallette, który w Templu był aresztowany, iest iuż uwolniony.

Jenerał adiutant Sarrasin oddał dyrektoryatowi na prywatney audyencyi d. 26 listopada, na którey się nasi ministrowie &c. znaydowali, Angielską chorągiew, która była Anglikom w rozprawie przy Kastlebar w Irlandyi wzięta. Miał z tey okazyi mowę do dyrektoryatu, na którą mu prezydent Treilhard odpowiedział: że dyrektoryat z postępowania Francuzow w Ir-

landyi bardzo iest kontent, że nieszczęście, które ich spotkało z tąd iedynie pochodziło, iż wysłane z Francyi posiłki nie rychło nadeszły. Officyerowie wyprawy pod jenerałem Humbert, &c. zasłużyli sobie u dyrektoryatu na szacunek, i we wszystkich okolicznościach będą z względem traktowanemi, &c. Jenerał adiutant Sarrasin, który dawniey pod jenerałami Scherer, Kleber i Bernadottem służył, poydzie do Włoskiey armii. Jenerał Humbert mianował go dywizyynym jenerałem, ale on tego stopnia nie przyiął. Opisał on także wyprawę do Irlandyi, ale tą nie może bydź ieszcze ze wszystkim wydana, ponieważ poźniey zapewne nowa wyprawa będzie przedsiębrana.

W Nant przestało kilku kupcow płacić. — W Lill siedzi 200 Xży z departamentu Lys w więzieniu.

Dyrektoryat oznaczył iuż mieysca i porty we Francyi, z których iedynie będą mogły bydź złote i srebrne roboty zagranicę wyprowadzane.

W Nant (mowi Przyiaciel ustaw) uformowano okoł konstytucyyny, z ktorego maią bydź deputowani do Paryża wysłani, dla umowienia się z szefami partyy względem przyszłych elekcyy w miesiącu żerminalu; lecz zabiegi takowe będą wnet poskromione.

Do Minorki miało 3 do 4000 woyska Angielskiego wyladować. W Francuzkich emigrantach, których tam z Hiszpanii wygnano znaleźli Anglicy przyiacioł.

Obywatel Dietrich z Strasburga dopraszał się u radv 500, aby pośmiertne dzieła o Minarologii &c. iego oyca, który był gilotynowany, publicznym kosztem wydrukowane były, tak iak z dziełami iego dziada za przeszłego rządu postąpiono. Kommissya ma swoie zdanie o tym przyniesć.

Z Rasztadt d. 5. Grudnia.

Deputacya Rzeszy odprawiła wczoray 82 sessyą na którey ułożono odpowiedne konklusum na ostatnią notę Francuzką.

Minister Austryacki na sessyi tey podał oświadczenie względem zawartego w Campo Formio traktatu i 9 artykułu tegoż traktatu tyczącego się emigrantow Belgickich. "Artykuł ten (mowi w tym piśmie) iest tak iasny i tak dokładny, że dwoiakiemu tłomaczeniu podpadać nie może. Nie tylko traktat pokoiu w Campo Formio był przyięty i potwierdzony, lecz nad to żadna między rządem, a rządem nie zaszła urzędownie sprzeczność względem artykułu o który rzecz idzie. Przeszkody położone w iego wykonaniu nie mogą bydź inaczey uważane tylko iako nie dopełnienie iego i czyn samowolny, którego nic usprawiedliwić nie zdoła."

Konklusum Deputacyi Rzeszy dnia 4go Grudnia.

Dana będzie odpowiedź za zezwoleniem pełnomocnego ministra J. C. M. na notę legacyi Francuzkiey pod d. 3 Frimaire (23 Listopada) w tey osnowie:

"1. Deputacya Rzeszy z wielkim swoim ukontentowaniem widziała przez notę głownieyszą d. 3 Frimaire (23 listopada) że rząd Francuzki trwa ciągle w skłonnościach do przyspieszenia zawarcia pokoiu, przybliżaiąc się istotnie w głownieyszych punktach negocyy które ieszcze do ułożenia pozostaia.

" Deputacya przyymuie w całey swoiey ważności dane zezwolenie z okoliczności przedmiotu długow, podług którego, długi municypalne są i zostaną ciężarem

lewego brzegu Renu, tak iak to iest wyrażone w artykule 6 pod dniem 12 Vendemiaire, i nie wątpi bynaymniey aby ministrowie Francuzcy w krotce zgodzić się podobnież nie mieli na dalsze propozycye deputacyi Rzeszy tyczące się innych przedmiotow, które ieszcze do obiaśnienia względem tego punktu pozostaią i o ktorych w nocie deputacyi Rzeszy pod dniem 17 października wzmianka uczyniona była. 1mo. Co się tyczy wysp Renu. Deputacya Rzeszy z ukontentowaniem przyięła zapewnienie pełnomocnych ministrow rzeplitey Francuzkiey, że osoby prywatne narodu Niemieckiego posiadaiące wyspy na lewey stronie Thalweg (municypalności i gromady są także tym obięte) przy własności wysp tych utrzymane i zachowane będą. Ministrowie Francuzcy żądaią razem aby własność wysp na wyższym Renie, gdzie Thalweg iuż dawniey granice czynił i które należały do państw Rzeszy była ustąpiona i przeniesiona na rzeczpospolitą Francuzką. Deputacya Rzeszy dla dania nowego dowodu, że nic nieopuszcza co tylko może ułatwić i przyspieszyć pokoy, zezwala ieszcze na to żądanie ministrow Francuzkich, przekładaiąc, iż nie wie o żadnych wyspach w tey części kraiu na stronie lewey Thalweg położonych, ktoreby należały do szlachty bezposzredniey będącey razem i państwami Rzeszy. W każdym zaś przypadku własność dopiero rzeczonych wysp zależeć będzie od zupełnego ułożenia artykułu 5 noty pod dniem 12 Vendemiaire, i potrzebaby ugodzić się wpowszechności względem posiadłości szlachty będącey razem państwmi Rzeszy. Należy wreszcie przypomnieć względem tego artykułu, iż deputacya Rzeszy mniema zawsze, iż obiecować sobie może, że uczynione propozycye względem wyspy Buderich i rozpoczęte negocyacye Prus z rządem Francuzkim w tey samey okoliczności, przyniosą skutek, którego pragnąć należy, w przedmiocie interessuiącym oraz i bezpieczeństwo granicy Niemieckiey. 2do. Co się tyczy cła w Elsfleth deputacya mniema, że dosyć iasno wytłomaczyła się w nocie swoiey pod dniem 17 października; powtarza ona w niey, iż zostawia domowi Holsztein Oldenbourg zawarcie z rządem Francuzkim wszelkiego układu handlowego, iaki mu się przyzwoity zdawać będzie. Lecz gdy ministrowie domu Holsztein Oldenbourg i Duński rownie iak i Legacya Pruska podali świeżo memoryały deputacyi Rzeszy, w których wszelkiemu zniesieniu cła w Elsfleth sprzeciwaiią się, zdaie się bezpożyteczną rzeczą, rozszerzać się tu więcey względem tego przedmiotu. 3tio. Ministrowie pełnomocni rzeczypospolitey Francuzkiey okazali także w okoliczności punktu o emigracyi, skłonności pocieszaiące dla nieszczęśliwych wazalow Rzeszy Niemieckiey, których się dotyczy, ponieważ zapowiadaią, że rząd Francuzki skłonny iest do przypuszczenia uwag, których sprawiedliwość wymaga w tym punkcie. Deputacya Rzeszy żadnym sposobem nie może uznać zasady przez ministrow Francuzkich ustanowioney, że przyłączenie prowincyy i kraiow Niemieckich dokonane wczasie woyny przez naywyższe władze Francuzkie zerwały iuż węzły łączące te prowincye z Rzeszą Niemiecką. Przeciwnie pewną iest rzeczą, że zwyż rzeczone prowincye nie mogą przestać bydź Niemieckiemi, aż w ten czas gdy Rzesza Niemiecka zrzecze się przez uroczyste Traktaty pokoiu pra.

wa które iey do nich służy. Jeżeli więc prowincye te nie staią się istotnie Francuzkiemi tylko przez zawarcie traktatu pokoiu wynika ztąd oczywiście, że ustawy dawnieysze tego państwa, które na ten czas dopiero nabywa ich prawnie, nie mogą mieć żadnego na tych kraiach skutku, albo bydź stosowane do nich w naymnieyszym punkcie. Przystosowanie ustaw Francuzkich o emigracyi do Niemcow dla tego, iż ci opuścili swoie domy przed lub po opanowaniu kraiow tych przez Francuzow nie może iuż mieć mieysca z tey iedynie przyczyny, iż nie podobną było rzeczą dla tych Niemcow wrocić się do własnych domow w rożnym przeciągu czasu przez ustawy Francuzkie oznaczonym dla rozlicznych klas nie przytomnych. W rzeczy samey we poce gdy rząd Francuzki nakazał wszystkim nieprzytomnym Niemcom wrocić się do własnych domow (w roku 1793) Rzesza Niemiecka zupełnie temu przeciwny wydała rozkaz. Jak tylko armie Francuzkie pierwszy raz wkroczyły w kraie Niemieckie na końcu roku 1792 Rzesza Niemiecka postanowiła zaraz wydać do wszystkich swoich Wazallow odezwę zakazuiącą słuchać obcych rozkazow, podobnież iak rząd Francuzki uczynił wydaiąc do swoich nadgranicznych mieszkańcow w czasie wkroczenia do Francyi armii Niemieckich w roku 1792 i 1793. Rozkaz takowy Rzeszy był wydany dnia 19 grudnia 1792 i zaraz we wszystkich Rzeszy Niemieckiey kraiach ogłoszony. Na mocy tego rozkazu od roku 1793 żaden obywatel Niemiecki, a tym bardziey ieszcze ten który oddalił się był na prawy brzeg Renu nie mogł bydź posłusznym rozkazom rządu Francuzkiego, bo chociażby był chciał ich dopełnić armie Niemieckie wykonywaiąc wydane rozkazy powrocić się niedozwoliłyby mu były. Jeżeli więc stosownie do wszystkich powodow wyrażonych aż do tego momentu ustawy Francuzkie nie mogą się stosować do żadnego obywatela Niemieckiego opuszczaiącego swoy dom, wypada z tąd że naturalnie skutki i wypadki pokoiu powinny się obrocic na korzyść członkow Rzeszy i ich służących, którzy mieli posiadłości w Alzacyi, Lotaryngii i w powszechności we Francyi, nie będąc osobiście obywatelami Francuzkiemi. Ci którzy używali prawa mieyskiego przed rewolucyą; lecz pierwey ieszcze nim wybuchła rewolucya mieszkali zawsze prawie w Niemczech, albo tam w służbie zostawali, niczego także obawiaćby się nie powinni z powodu ustaw Francuzkich o emigracyi. Co się tyczy wszystkich innych klas o których wspomniano w poprzedzaiących notach, a szczegulniey w nocie dnia 17 październik, deputacya Rzeszy spodziewa się z ufnością, że także umieszczone zostaną w amnestyi przez ministrow pełnomocnych rzpltey Francuzkiey przyrzeczoney. Przez dokładne tylko i wyraźne zapewnienie rządu Francuzkiego, które może uprzedzić wszelkie stronicze tłomaczenie mnieyszych urzędow, rożne klassy tych nieszczęśliwych ludzi zaspokoione bydź mogą. Ministrowie pełnomocni rzpltey Francuzkiey daiąc swoie zezwolenie w okoliczności przedmiotu długow żądali, aby deputacya Rzeszy przychyliła się do żądań wyrażonych w ich notach pod dniem 12 Vendemiaire 21 i 23 Brumaire. Deputacya oczekuie tylko w tym względzie żądaney iuż odpowiedzi względem wszystkich umiarkowań proponowanych w nocie iey pod dniem 17 paź-

dziernika, które do obiaśnienia pozostaią ieszcze, a które są tey natury, iż naymnieyszey nie zostawuią wątpliwości, aby się zupełnie względem nich ugodzić nie miano.

2do Procz tego dana będzie odpowiedź za zezwoleniem ministra pełnomocnego J. C. M. w sposobie oddzielney noty na nową notę ministrow pełnomocnych rzpltey Francuzkiey pod dniem 3 Frimaire (23 października) w okoliczności opatrzenia żywnością twierdzy Ehrenbreitsztein.

Ministrowie pełnomocni rzpltey Francuzkiey osądzili za rzecz przyzwoitą odpowiedzieć na nowo w sposobie mało zaspakaiącym na sprawiedliwe przełożenia deputacyi Rzeszy względem opatrzenia żywnością twierdzy Ehrenbreitszt in. Gdy ministrowie Francuzcy nie starali się usprawiedliwić blokady tey twierdzy albo osłabić lub też nieważnemi okazać powody przez deputacyą Rzeszy z tego powodu przytoczone, deputacya Rzeszy powinna zupełnie obstawać przy poprzedzaiących swoich oświadczeniach i ciągle oczekiwać odpowiedzi i rozrządzeń prędkich i zadosyć czyniących.

Z Włoch d. 8. Grudnia.

Uzbroienia w rzeczypospolitey Cysalpińskiey corazbardziey się zwiększaią. Codziennie przybywaią ieszcze woyska Francuzkie i zaraz daley odchodzą. Rzeczpospolita Cysalpińska musi dla Francuzkiey armii 10 mill: liw: dostawić; z Szwaycaryi przychodzą także znaczne dla niey summy. Jenerał Joubert przeniosł głowną kwaterę z Medyolanu do Brescia.

W Liguryyskiey rzeczypospolitey nowy podatek na sol powiększył nie ukontentowanie. Obywatel Faypoult przybędzie znowu iako Francuzki poseł do Genui. Sprawuiący tam Francuzkie interessa Belleville doniosł dyrektoryatowi Liguryyskiemu że rząd Francuzki wyznaczył obywatelowi Regny 60,000 liwr. aby ie między ubogich rodzicow, żony i dzieci poszłych do Egiptu maytkow rozdał.

Z Liworna piszą pod d. 29 listopada: " Wcale niespodziewanie stanęła w tuteyszym porcie na kotficy wielka eskadra. Poznano nakoniec, że to był admirał Nelson z kilką Angielskiemi i Portugalskiemi okrętami woiennemi, okrywaiąc wiele przewozowych okrętow z siedmią tysięcy Neapolitańskiego woyska. Neapolitański kommendant wezwał zaraz tuteyszy rząd, z oświadczeniem, iż ma od swego Krola rozkaz wylądować te woyska i niemi port Liworneński i iego twierdzę osadzić. Okoliczność ta sprawiła tu nadzwyczayne poruszenie: kommendant miasta zwołał natychmiast magistrat, deputowanych stanu kupieckiego i żydow dla naradzenia się z niemi, iak sobie ma postąpić. Uradzono wreszcie przyiąć te 7000 ludzi i wszystkich posterunkow przez Toskańskie woyska osadzonych im ustąpić. Toskanskie woyska wyruszyły zaraz na wieś i na drugi dzień z rana iuż Neapolitańczykowie wszystkie bramy obięli. Kommendant Neapolitański kazał natychmiast ogłosić, iż nayściśleyszą neutralność zachowa, wszystkie religie, narody, osoby i własność świętobliwie szanować będzie, i ogułem do utrzymania dobrego porządku wszelkiego starania dołoży.,,

Z Kolonii d. 11 Grudnia.

Przechod woysk ku Belgii od dni 3ch ustał; dwa bataliony, które tędy przeszły były tam się udaiąc, cofnęły się nawet i

do okolic Düsseldorffu powrociły. Zdaie się, iż Francuzi mniemaią się teraz dosyć bydź mocnemi do zniszczenia insurgentow. Jednakowoż ci ostatni nie tracą serca pomimo tylu odniesionych klęsk i ciągle zacięty woysku republikanckimu daią odpor. Potwierdza się, iż dostali się do okolic Venlo i Mastrichtu, obawiamy się, aby się nie złączyli z insurgentami Leodyyskiemi i Luxemburskiemi. Liczbę insurgentow Belgickich rachuią do 20 tysięcy nie licząc w to taiemnych stronnikow.

Oto iest nowe urządzenie armii Mogunckiey czyli Renu:

Jourdan Jenerał kommenderuiący. — Ernouf szef głownego sztabu. Głowna kwatera Wisbaden (niebawnie Strasburg).

Jenerał kommenderuiący skrzydłem lewym Bernadotte (skrzydło to rozciąga się od granic rzeczypospolitey Batawskiey aż do Bingen i do dystryktow leżących na przeciwko na teyże samey linii.) Głowna kwatera Wetzlar.

Jenerał kommenderuiący śrzodkiem Saint Cyr. (Począwszy od Bingen, aż do granicy departamentu niższego Renu zaymuiąc w to mały dystrykt prawego brzegu Renu). Głowna kwatera Moguncya.

Jenerał kommenderuiący skrzydłem prawym Ferino. (Począwszy od granic departamentu niższego Renu, aż do granic rzeczypospolitey Helweckiey). Głowna kwatera Kolmar.

Jenerał kommenderuiący wielką przednią strażą Lefevre. (Nie podległy rozkazom skrzydłowych jenerałow, ale iedynie rozkazom samego kommenderuiącego jenerała. Ta straż przednia iest całkowicie na prawym brzegu Renu między Laną i Nidą). Głowna kwatera Homburskie gory.

Jenerał kommenderuiacy woyskami Francuzkiemi w rzeczypospolitey Helweckiey Massena. (Począwszy od Bazylei, aż do gory S. Gotharda. Woysko to oddzielne korpus formuie). Głowna kwatera Zurich.

Z Frankfurtu d. 5. Grudnia.

Wysłany z taiemnemi z Paryża zleceniami obywatel Botto poiechał na Rasztadt do Wiednia.

Położenie Ehrenbraitsztein iest co dzień smutnieysz: mieszkańcow można zawsze widzieć ryby łowiących, lub ptaki strzelaiących. Funt mięsa kosztuie tam zł. pol. 8, iaie zł. 2., funt masła zł. 20; lecz i tego poczyna iuż brakować. Niedostatek legumin przykry iest do zniesienia. Niedawno rzuciła się matka siedmiorga dzieci z rospaczy do Renu, ale ią przecię wyratowano. — Maki ma ieszcze bydź w tey fortecy dostatkiem.

Z Rzymu d. 19. Listopada.

Od kilku dni przybyło tu 5 poł brygad Francuzkich i kilka regimentow, iazdy; część woyska tego poszła ku Albano i Valetri. Nasza gwardya narodowa całkowicie prawie iest iuż urządzona. Podług zapadłego nowego rozrządzenia woysko narodowe nazywać się będzie: *woysko pułkowe* i dzielić się na 3 oddziały pod rozkazami 3 jenerałow. Jenerał Championnet dnia 16 przybył do Ankony i niebawnie tu iest spodziewany. Woyna z Neapolem zawsze zdaie się bydź nieuchronną. Listy z Neapolu pod dniem 14 donoszą, że admirał Nelson sposobił się do opuszczenia Neapolu na taiemną wyprawę, i wielką liczbę bomb wziął na swoie okręty. Z powodu zaszłych wielu kłotni na naszych teatrach zamknąć ie nakazano.

—

DODATEK

DO N[ro] 102.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W NIEDZIELĘ DNIA 23 GRUDNIA 1798.

Z Medyolanu d. 24. Listopada.

Czynione tu unas przygotowania woienne zdaią się bliską zapowiadać woynę. Woyska Francuzkie nieustannie przybywaią i natychmiast udaią się do Brescia i Romanii, gdzie także znaczną liczbę artylleryi i ammunicyi woiennych przeprowadzaią. Mowią, że głowna kwatera jenerała Joubert do Breścia ma bydź przeniesiona.

Z Bruxelli d. 5. Grudnia.

Insurgenci maiący na czele swoim dawnych woyskowych, pokazali się niespodziewanie przy Jodoique, w kraiu Wallonow, i kontrybucyą w tym mieyscu nałożyli. Ztąd udali się do Wavre, ale na zbliżenie się republikanow, czym prędzey z tamtąd umykali. Postrzegaią, iż szefami ich są prawie wszyscy dawni woyskowi tego kraiu.

O buntownikach w Campine nic więcey nie słychać; wszystko co się z nich zostało, schroniło się do lasku, za ktoremi letkie Francuzkie woyska poszły i nie daią im czasu do zebrania się nazad. Reszta departamentow doznaią zupełney spokoyności.

Znayduiąca się w Gandawie administracya departamentu Skaldy, wydała wyrok wzywaiący mieszkańcow do stawienia się, dla uformowania dwoch ruchomych kolomn. Urzędnicy miast maią się na ich czele stawić i do gromad, w których na gwałt uderzono lub drzewa wolności poobalano udać. Mieszkańcy maią niezwłocznie zaległe kontrybucye wypłacić, a ieżeliby tego niechcieli uczynić dostaną exekucyą i zakładnikow dać muszą.

Wczoray poszło znowu 7 wozow pod mocnym okryciem iazdy ztąd z Xżmi i zakładnikami: zakładnicy będą do Paryża, a Xża na wyspę Rhe zaprowadzeni.

Szef insurgentow Coorbels, którego z bronią w ręku schwytano został do cytadeli Antwerpskiey zaprowadzony i ma bydź niezwłocznie od woyskowey kommis-

syi] sądzony. — Między Ostendą i Dunkierką miały się Angielskie okręty pokazać i przy Ostendzie miała zayść bitwa.

Z Frankfurtu d. 5. Grudnia.

Słychać tu, iż ieżeli Francuzi nie odstąpią oblężenia Ehrenbreitsztein, lub w żywność go opatrzyć nie dozwolą, woyska na pomoc tey fortecy poydą.

Jenerał Jourdan dał rożnym stanom exekucyą woyskową na prawem brzegu Renu, zato iż zawczasu nie dostawiły nałożonych kontrybucyy.

Wielki i-kis dwor miał do koalicyi przystąpić. Jenerał Schauenburg poydzie w krotce z Szwaycaryi do Włoch, na ktorego mieyscu jenerał Maſsena obeymuie kommendę.

Z Augszpurga d. 3 Grudnia.

Arcy Xżę Karol odebrał kuryera z z Wiednia, poczym udał się tam w krótce na kilka dni, dla naradzenia się względem woyskowych przedmiotow, gdzie i Xżę Würtembergski przytomnym będzie. Słychać tu, ze Arcy Xżę uda się potym do Włoch, na co iednak potwierdzenia ieszcze potrzeba.

DONIESENIA.

Dnia 8 Stycznia 1799 roku w kancellaryi Ces. K. prefektury kameralney Radłowskiey 700 korcy ięczmienia zdatnego do ważenia piwa, przez publiczną licytacyą kupione będą.

Pretium Fisci stanowić będzie cena targowa z miesiąca Grudnia. — Jednemu z konkurrentow, ktory Jęczmień naytaniey spuści, a przez to przedawcą zostanie przy sięż tącyi, za każdym dostawieniem, należącą za ten kwota, zaraz w gotowiźnie wypłacono zostanie.

Kondycye przedaży zależą na tym, ażeby Jęczmień piękny i podług sprawiedliwcy Lwowskiey miary własnemi furami i kosztem dostawiony był.

Że zaś przytrudnoby było konkurentom do licytacyi całe wypisane kwantum 700 korcy ięczmienia liwerować, więc licytacya częściami po 100, 200 i 300 korcy będzie.

Licytanci zechcą się wspomnionego dnia 8 Stycznia 1799 o godzinie 9 z rana w Kr. Radłowskiey kancellaryi znaydować.

Z Urzędu Ces. Kr. Dyrekcyi Ekonomicney. W Niepołomnicach dnia 6 Grudnia 1798.

Talski.

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią wierzycielom Mikołaia Piaskowskiego dekretem pierwszeństwa na dobrach Janowice z przyległościami Oblaſsy, Mszadka, Przyłęk i Zawecko w cyrkule Radomskim leżących umieszczonym, iako to: Barbarze z Czosnowskich Bogusławski, sukceſsorom niegdyś Maxymiliana i Michała Piaskowskiego, Sławetnym Konteſsom małżonkom, Fryderykowi Polschowi, sukceſsorom niegdy Jozefa Pągowskiego i Jackowi Zakrzewskiemu: Że JP. Jan Drochoiewski, mowiąc, że dekretem pierwszeństwa na maiątek Mikołaia Piaskowskiego zapadłym summa 1769 zł. 2 gr. pol. na dobrach Nierwiczyn, a druga 253,362 zł. 28 gr. pol. na dobrach Janowice z przynależytościami na rzecz iego iest umieszczona u sadow tych o wyznaczenie komornika, ktoryby intromiſsyą do wspomnionych części uskutecznił, pod dniem 18 li ca r. b. doprasza się. Wszyscy zatym wierzyciele na tychże dobrach umieszczeni Edyktem ninieyszym wzywaią się: ażeby, ieżeli przeciw takowey intromiſsyi rzeczonego Drohoiewskiego co zarzucić maią, oświadczenie swoie w tey mierze do d. 7 stycznia 1799 r. tym pewniey podali, ile że w przeciwnym razie po upłynionym tym terminie JP. Drohoiewski w swey prożbie wysłuchanym będzie. W Krakowie d. 10 listopada 1798.

Jozef de Nikorowicz.

W. Raskoschny.

Jan Morak.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich zachodniey Galicyi.

Przez Magistrat C. K. Stołecznego miasta Krakowa ninieyszym Edyktem wiadomo się czyni, że na instancyą JP. Benedykta Kubeckiego konsyliarza magistratualnego, kamienica JP. Jakoba Nowaka pod Nrem 88 na Piasku w wydziale 3cim stoiąca, za summę 7918 zł: ryn: 4 1/2 kr: sądownie otaxowana, na zapłacenie summy 1100 zł. ryń c. s. c. przez wspomnionego JP. Jakoba Nowaka, temuż JP. Benedyktowi Kubeckiemu winney, tu w mieyscu izby sądowey d. 9 styeznia w roku przyszłym 1799 lub w niedosiatku oneż kupic sobie życzących, na drugich terminach, iako to 13 lutego i 16 marca roku tegoż, o godzinie 10-z rana przez publiczną licytacyą za gotowe pieniądze i przyięciem summ widerkaufowych na teyże kamienicy zapisanych przedana będzie. — Wszyscy zatym życzący sobie kupna wzwyż wzmiankowaney kamienicy na pomienionych terminach i mieyscu przybydź i summy widerkaufowe w protokolle detaxacyi opisane, w kancellaryi tuteyszey przeyrzec mogą.

Dan w Krakowie dnia 1 Grudnia 1798.

JGellinek mp.

Walenty Bartsch.

Jozef Wytyszkiewicz mp.

Z rady Magistratu C. K. stołecznego miasta Krakowa

Ignacy de Nikoledon Sekr mp.

C. K. sądy szlacheckie Krak. Galicyi zachodniey oznaymuią tym edyktem *Panu* Szczepanowi Turno, że Pan Jan Nepomucen Karwicki u sądow tych o wyznaczenie sekwestracyi na dobra klucza Kowalskiego końcem zaspokoienia summy 37,000 zł. Pol. z prowizyą, żałobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie maiąc wiadomości, gdzie on zostaie, lub czy wcale w C. K. kraiach dziedzicznych znayduie się, iemuż patrona tuteyszego Pana Wolickiego z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym procefs ten, podług ordynacyi sądowey, rozpocznie się i ukończony będzie, on przeto edyktem ninieyszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym t. i. 9 Stycznia 1799 r. sam się stawił, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tym wymienił, i podług przepisu tych śrzodkow prawa używał, ktore do swey obrony za nayskuteczniey sze osądzi; ile że w przeciwnym razie, wszelką niedogodność z zaniedbania wynikaiącą podług opiewu C. K. Praw sam by sobie przypisać musiał.

Jozef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Jan Morak.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodniey. W Krakowie d. 27 *Października* 1798.

Elsner.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym edyktem Panu Stanisławowi Zyliczyńskiemu: że Pan Franciszek Potkański, o zapłacenie summy 4000 zł. pol: z prowizyą u sądow tych żałobę na niego podał, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś sądy te niemaiąc wiadomości gdzie obżałowany zostaie, lub czy wcale w C. K. Kraiach dziedzicznych znayduią się, iemuż Panu Stanisławowi Zyliczynckiemu, Patrona tuteyszego Pana Głogowskiego, z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym procefs ten, podług ordynacyi sądowey, rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upominaią się: ażeby w czasie przyzwoitym, to iest: dnia 30 stycznia 1799 roku sam się stawił albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tym wymienił, i podług przepisu tych środkow prawa używał, które do obrony swey sprawy za nayskuteczniey sze osądzi; ile że w przeciwnym razie wszelką niedogodność, z zaniedbania wynikaiącą, podług opiewu C. K. praw, sam by sobie przypisać musiał.

Jozef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądow szlach: Krakow: Galicyi zachod. w Krakowie d. 5 Listopada 1798.

Elsner.

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym edyktem wszystkim wierzycielom ś. p. adama Trepki: że podług inwentarza przez komornika Chęcińskiego Pana Michała Wolskiego sporządzonego, maiatek pozostały 104 zł. ryn. 19 1/2 kr. Długi zaś 394 ryn. 59 kr. wynosza. że za ... zastępca tey zadłużoney massy Pan adwokat Jędrzey Bem został nominowanym; przeciw ktoremu wierzyciele pretensye swoie, do dnia 12 stycznia roku przyszłego, likwidowac, albo po-

między sobą wraz z tymże zastępcą, względem tychże pretensyy znieść się i ugodzić maią, i tym to końcem ciż wierzyciele wzywaią się: ażeby dnia 12 stycznia 1799 roku o godzinie 9 z rana w tuteyszych C. K. sądach szlacheckich stanęli. W Krakowie d. 7 Listopapada 1798.

Jozef de Nikorowicz.
W. Roskoschny.
Jan Morak.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich zachodniey Galicyi.
Elsner.

C. K. Sądy szlachekie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymnią tym Edyktem sukcessorom do maiatku po ś. p. Jacku Misiewskim pozostałego: że Pan Franciszek Rupniewski u sądow tych o zapłacenie summy 100,000 zło. Pol. z prowizya, na nich żałobę podał i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sady te nie maiąc wiadomości gdzie oni zostaią, lub czy weale w C. K. kraiach dziedzicznych znayduią się, imże sukcessorom patrona tuteyszego Pana Lewickiego, z ich szkoda i ich kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym process ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie sie i ukończony zostanie; oni przeto Edyktem ninieyszem tym końcem upominaią się: ażeby w czasie przyzwoitym to iest: w przeciągu 90 dni sami się stawili, albo ieżeli iakie maią prawa swego dowody te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tym wymienili i podług przepisu tych śrzodkow Prawa używali, ktore do obrony swey sprawy za nayskuteczniéysze osadzą; gdyż w przeciwnym razie wszelką nie dogodność z zaniedbania wynikaiącą, podług opiewu C. K. Praw, sami sobie przypisać winni będą.

Jozef de Nikorowicz.
Olechowski.
Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądow szlach; Galicyi zachodniey. W Krakowie d. 12 Listopada 1798.
Ascher.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie dochodzą z reiestrow czyli rachunkow, przez panow opiekunow i zastępcow czyli kuratorow podanych: że częścią dla tego, iż Prawo roku 1775 rachunki zdawać nakazuiące żadnego nie przepisało wzoru, iak te rachunki prowadzone bydź maią, a zatem takie reiestra przysięgą iedynie stwierdzano, częścią, że od ogłoszenia Prawa cywilnego, które od 1 stycznia r. b. obowięzuie, ieszcze taki przeciąg czasu nie upłynął, w ktorymby doświadczenie każdego nauczyć mogło, iakim sposobem rachunki te sądowi podawane bydź maią, = ciż Panowie opiekunowie i kuratorowie w wątpliwości tołąd zostaią, iakimby kształtem prawu cywilnemu Części I. §. 216 i 217 zadosyć uczynić, żeby każdy opiekun i zastępca nie tylko szkody i odpowiedzialnością, którą źle ułożone reiestra za sobą ciągną, mogł uniknąć, ale i z wewnętrzną summnienia spokoynością zaufaniu, ktorą publiczność w nim położyła był w stanie dogodzić.

W tym względzie C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie iako Opiekun naywyższy, dobru sierot niemniey iako opiekunow i kuratorow, zaradzaiąc ułożyły instrukcyą wraz z wzorami, do porządnego rachunkow złożenia, służącemi, ktorą w mieyscowey registraturze wolno iest każdemu przeczytać a nawet i kopiią wziąść.

Oczem Panowie opieknnowie i kuratorowie uwiadomiaią się z tem zleceniem, ażeby odtąd reiestra i rachunki swoie, maiące bydź podawane, podług tey instrukcyi układać starali się. W Krakowie dnia 31 października 1798 roku.

Jozef de Nikorowicz.

Z Rady C. K. Sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniey.
Ascher.